

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošli prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 8 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 8 K, za en mesec 2 K. Kdor hoče sam poslati, plača za vsa leta 28 K, za pol leta 14 K, za četrt leta 8 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez izločene vpošiljatelj naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 8, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnštva telefon št. 85.

Volilna reforma za kranjska mesta in trge.

Odsek za volilno reformo vzame ta teden v pretres načrt za Kranjsko.

Znano je, kako je ta načrt nastal in kakšna je njegova tendenca. Ta načrt je sad pakta, ki ga je sklenil Gautsch s kranjskimi klerikalci. Gautsch je kranjskim klerikalcem in njih vladateljnostim žrtvoval kranjska mesta in trge, zato pa so kranjski klerikalci privolili, da prikrajsa koroške in štajerske Slovence.

Gautsch je s svojim načrtom za Kranjsko udaril v obraz principu, po katerem se je ravnal v drugih deželah. Povsod varuje Gautsch načrt pravice mest in trgov, povsod gleda na to, da dobe tudi mesta primerno zastopstvo v državnem zboru. Tako skrbno je Gautsch v drugih deželah pazil na to, da je marsikje storil kmetskemu prebivalstvu očitno krivico, samo da je varoval tudi meščanstvo. Za Kranjsko pa je v direktnem nasprotju s tem načelom napravil načrt, ki naj pripravi kranjska mesta in trge ob vsako zastopstvo. Samo Ljubljana naj po tem načrtu dobi svojega zastopnika, vsa druga kranjska mesta in trgi pa naj se potopijo v kmetskih občinah, povsod naj večinoma žal že proletarizirano kmetsko prebivalstvo majorizira meščanstvo in je spravi ob vsak vpliv in ob vsako veljavo v javnem življenju.

Skoro bo pol stoletja tega, kar je bil uveden Schmerlingov volilni red. Ta je dal kranjskim mestom in trgov tri zastopnike. Danes, ko so mesta znatno razvila, ko nosijo mesta ogromno večino vseh davkov, kar jih plačuje dežela kranjska, danes pa se hoče mestom vzeti kar dve

tretjini dosedanjih zastopnikov. Če to ni vnebovpijoča krivica, ne vemo, kaj naj se še tako imenuje.

Namen, ki je vodil Gautscha, je prozoren kot steklo. Gautsch ni hotel samo kupiti kranjskih klerikalcev, da bi laglje pripravil koroške in štajerske Slovence ob njih pravico, hotel je tudi oškodovati slovensko narodnost s tem, da pripravi srednji stan ob vsak vpliv v javnosti. Na Štajerskem, na Koroškem in na Primorskem je slovenskega srednjega stanu tako malo, da ne pride nikjer v poštev.

Slovenski srednji stan, ki je nositelj nacionalne ideje in svobodnosti, ki je prvi, če ne edini činitelj v slovenskem narodnem, kulturnem in gospodarskem napredku, je razvit samo na Kranjskem. Če se pripravi slovenski srednji stan ob vsako zastopstvo in ob vsak vpliv na javno življenje, je s tem udarjen in oškodovan ves slovenski narod, kakaj narod, v čigar javnem življenju nima srednji stan nič veljave, tak narod je dosti na slabšem kakor drugi narodi.

Iz teh nagibov apelujemo vnovič na češke in dalmatinske zastopnike v odseku za volilno reformo, naj uvažujejo željo slovenskega srednjega stanu po primernem zastopstvu v parlamentu in naj nikar ne pomagajo zadušiti slovenski srednji stan na korist klerikalizmu. Zlasti Čehi, ki so skrbno pazili na to, da se ne prikrajsa njih srednji stan, bi morali v tem slučaju varovati interes inteligence pri nas ravno tako, kakor ga varujejo na Češkem. Slovanski člani odseka za volilno reformo bi storili direktno akt sovražnosti proti slovenskemu srednjemu stanu, ako bi glasovali za to, da se v zame kranjskemu meščanstvu kar dva zastopnika.

Avstrijska delegacija.

Dunaj, 17. junija. Proračunski odsek avstrijske delegacije je imel včeraj sejo. Posl. Steiner se je spominjal 40letnice slavne zmage pri Visu ter proslavljal avstrijsko vojno mornarico. — Posl. Clam-Martinitz je vprašal o napredovanju dela v puljskem pristanišču; nadalje je vprašal, ali se je že začel porabljeni izredni kredit 120 milijonov za vojno mornarico. — Tudi posl. dr. Sylvester je izrazil simpatije vojni mornarici. — Poveljnik vojne mornarice grof Montecuccoli se je zahvaljeval za priznanja ter poudarjal, da v morskimi vojnami imajo odločilni uspeh velesile, ki imajo dovolj oklopnice z veliko brzo. — Posl. dr. Šusteršič se je tudi pridružil simpatijam za vojno mornarico; pri vojni mornarici so posebno udeleženi Jugoslovani. Vprašal je, ali je naša vojna mornarica tudi kvantitativno dovolj močna za svojo nalogo v mirnem času in v vojni ter pripomnil, da bo imela naša vojna mornarica brez dvomno danes ali jutri opravlja italijansko in nastane vprašanje, ali bomo dovolj močni. Govornik ne goji za Italijo predsodkov, temu celotni simpatije, toda v resnem slučaju mora želeči svoji očetnjam zmago. Taki nevarnosti pa se moremo izogniti, ako imamo močno vojno brodogradnjo. Zato apeluje na poveljnika vojne mornarice, naj ne opusti povečanja naše vojne mornarice. — Na ta vprašanja je odgovoril grof Montecuccoli zaupno. — Proračun vojne mornarice je bil nato sprejet. — Potem se je začelo razpravljati o kreditu za Bosno in Hercegovino. Poročal je posl. dr. Šusteršič. — Poslanec dr. Sylvester se je pritoževal, da še nimamo direktne železniške zveze med Dunajem in Sarajevom ter z Dalmacijo. Potrebno je, da se spregovori z Ogrsko resna beseda za direktno zvezo

z Dalmacijo. Vprašal je končno, kaj je z železniško zvezo od Trebinja do črnogorske meje. — Skupni finančni minister je predložil poročilo o upravi Bosne in Hercegovine. Prebivalstvo Bosne in Hercegovine se je pomnožilo od 1 milijona l. 1875. na 1,568.000 leta 1895. Dočim je bilo leta 1875. le 125 konfesionalnih šol s 23.643 turškimi otroci je bilo leta 1895. že 352 elementarnih šol s 36.700 učenci. Na novo se je ustanovilo 9 trgovskih šol, nadalje tri višje dekliške šole, državno učiteljsko v Sarajevu, privatno in turško učiteljsko. Nadalje tri gimnazije s 1020 učenci, višja realka in tehnična srednja šola. Železnice se je napravilo v tem času 111 kilometrov normalnotirnih in 12 ozkotirnih, vrhu tega se otvori še letos nova železnica do turške meje. Dohodkov so dajale leta 1905. železnice 10,3 milijonov, stroškov pa je bilo 6½ milijona K. Časopisov izhaja danes 19, dočim so bili začasa okupacije le 4. Društvo je 296. Zemljiščni davki so narasli od 0,58 na 0,78 milijonov, hišni davki pa od 279.000 na 580.000 K. — Posl. dr. Kramar je zahteval za Bosno in Hercegovino svobodnejšo ustavo ter kritikoval brezobzirno postopanje ob priliki zadnjih štrajkov. Prihodnja seja bo v ponedeljek.

Volilna reforma.

Dunaj, 17. junija. V zadnji seji tozadnega odseka je zahteval posl. Wastian ob koncu svojega govora, naj se nekatere slovenske občine v neposredni bližini Radgone in Cmurke izločijo iz slovenskega (?) volilnega okraja št. 23 ter se priključijo nemškemu št. 19. Nadalje je zahteval, naj se iz mariborske mestne skupine izločijo kraji Studenci, Poberž, Razvanje, Köflach in Voitsberg, namesto teh pa se naj priključijo Lučane in Cmurke. (Nemško-nacionalna gospoda je dobila strah pred socialnimi demokrati, ki bi po sedanjih sestavi dobili

prej ali slej to mestno skupino v svoje roke). — Prihodnja seja bo v torek.

V parlamentarnih krogih si prizadevajo, da bi rešili volilno reformo s kompromisi. Kompromisi, ki se vrše sedaj med narodnimi skupinami, merijo vsi na to, naj se število nemških in slovanskih mandatov v južnih deželah in na Češkem ter Moravskem pomnoži, vsled česar pa bi se število vseh poslancev pomnožilo nad 500. Proti drugemu slovenskemu mandatu na Koroškem so odločno vse nemške skupine.

Nemški cesar, Lueger in trozveza.

Dunaj, 17. junija. Splošno se je opazilo, da je nemški cesar pri svojem zadnjem obisku na Dunaju popolnoma preziral župana dr. Luegerja. Tudi cesarjev brat princ Henrik je povodom tekmovanja avtomobilistov odpovedal udeležbo na tozadnem banketu, ko je zvedel, da se banketa udeleži dr. Lueger. Oboje se je zgodilo baje zategadelj, ker je dr. Lueger najbolj goreči pospeševatelj katoliškega šulferajna, ki stremi za obnovitvijo papeževe posvetne države, kar je naravnost proti trozvezi.

Nagodbena pogajanja z Ogrsko.

Budimpešta, 17. junija. Ministrski predsednik dr. Wekerle je obvestil trgovinsko ministrstvo, da se začne bodoči teden pogajanja o novi gospodarski nagodbi. Ogrska komisija s predsed. Szterenyem je že na Dunaju. Med ministrskim predsednikom baronom Beckom in ogrskim trgovinskim ministrom Kossuthom so že bile ustne konference, da sta konstatovala, da obe vladi lojalno želita stalno razmerje med obema državama. Ker Kossuth ne zna zadostno nemški, Beck pa ne madžarski, je govoril Kossuth francosko, Beck pa

LISTEK.

„Kralj Lear“ v slovenskem prevodu.

Dr. K. Glaserju v odgovor napisal Ant. Funtek.

(Dalje.)

3. Neblagoglasnost.

Gospod dr. Glaser je tako vestno proučil moj prevod, da je sešel celo samoglasniške koncovke (lep izraz to!) v rimanih verzih. Našel jih je 55, njegov prevod, pravi, pa jih ima 91. Verjamem mu na besedo, da je v mojem prevodu samo 55 teh „koncovk“; če bi jih bilo še manj, nič za to. Če mislite, da je treba v prilog blagoglasnosti samo rimane besede končavati s samoglasniki, bodi vam; meni pa se vidi, da odločujoče o tem še drugi momenti, katerih se dr. Glaser niti ne zaveda, kakor se to najbolj kaže ravno iz njegovih prevodov. Gorostasno je pri tem priporočilo, naj se stihom kolikor mogoče končujejo na m, n, l, j, r, ne pa na š, t, p, k, „ako se že končajo (končujejo) na tihih“! — Poetje slovenski, zdaj vsaj veste! Zdaj še po znanem receptu iztrebite vse

sičnike in šumnike, in potem bo po slovenskem pesniškem gaju kar zvenelo od samega blagoglasja! ... Vendar je gosp. dr. Glaser še toliko usmiljen, da pristavlja: „S tem seveda ni povedano, da bi se v stihih besede ne smele končati (končavati) na omenjene črke.“ Na črke torej, ne na glasnike!

Potem navaja dr. Glaser pet odstavkov iz svojih prevodov, ki naj dokazujejo, da so njegovi verzji blagoglasnejši od mojih. Meni se zdi, da o takih stvareh nisva poklicana soditi ne dr. Glaser, ne jaz; to le z mirom prepustiva čitačemu občinstvu! Samo mimogrede omenjam, da meni ne zveni posebno prijetno šestkratna rima na u in da pri tem zgledu stoji v izvirniku le deset verzov (kolikor jih je v mojem prevodu), dr. Glaser pa jih je skoval dvanajst. — Vitez Roland pri Shakespearju ni šel v črni stolp, ampak je samo prišel k črnemu stolpu ali pred črni stolp (Childe Rowland to the dark tower came). In če bi bil ta Roland govoril slovenski, gotovo ne bi bil vzklikal (ne vsiklikal) „fe“ in „fu“ in tudi ne bi bil dejal: „Britansko kri jaz voham tu“, ampak, ker ne bi poudarjal svoje čistote osebe: „Britansko kri voham tu“ ali pa po mojem: „Kri voham britskega moža“ (I smell the blood of

a British man). — Kar se dostaje rim v teh verzih, o tem še pozneje.

Gospod dr. Glaser se je nadalje obregnil ob moje stihbe: „In posvarila me tako, da nečem, ko pridejo mi v hišo stanovat, več biti tukaj“,

„In svárila me tak“, da pojdem z doma, če bi hoteli se nastaniti na mojem domu.“

V izvirniku stoje verzji: been well inform' d of them, and with such cautions, that if they come to sojourn at my house, I'll not be there

(doslovno: in mi svetovala taka svarila, da, če bi prišli bivat v moji hiši, nečem biti tukaj).

To je še dosti bolj presekano in, če hočete, tudi dosti bolj podobno preži nego pesniškemu besedilu! Dr. Glaser menda vsaj ne misli, da je v svoj prevod vlijl ono poezijo, ki je ni v teh Shakespearjevih verzih? ...

Nadalje se spotika gospod kritik ob mojih verzih:

Najsi se vidim vam preprost, pa bojniki sem tak, da vse izpričam, kar se trdi tukaj v pismu.“

Pravi, da so tukaj „štirji“ (štirje) stavki, lahko pa izhajamo z enim, n. pr.:

„Dasi ubog pa s sabljo vam dokažem resničnost lista.“

(Dejanski ima Glaser dva stavka, zakaj „dasi ubog“ je koncesiven stavek navzlic izpušeni vejici!)

Poglejmo, kaj pravi izvirnik! Wretched though I seem, I can produce a champion, that will prove what is avouched there.

Doslovno slovenski: Najsi se vidim neznan (ubog, preprost), vendar morem postaviti bojnika, ki izpriča, kar se trdi tamkaj (t. j. v pismu). V angleščini so torej tudi štiri stavki, in ne morem si kaj, da ne bi Glaserjevimi verzom očital vsaj površnosti, in sicer docela neupravičene površnosti!

Še nekaj spada pod poglavje o neblagoglasnosti. Gospodu dr. Glaserju namreč ne ugaja moj verz: „Prisegel sem obema, da ji ljubim“, nego pravi, da je lepše: „Ljubezen sestrana sem bil prisegel.“ Zakaj je to lepše, ne vem; to pa vem, da bi moralo stati v doslovnem prevodu: Prisegel sem obema tema sestrana ljubezen (to both these sisters have I sworn my love). Poudarjati je tukaj obema, ne pa sestrana, in zato sem se odločil za verz, kakršen je. Mislim, da je vsaj deloma pogodil bistvo izvirnikov, bolje pa gotovo nego Glaserjev. (Dalje prih.)

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Krištof je molče prikimal. Stisnil je ustne in se krčevito oprijemal svojega meča: vsak živec v njem je trepetal razburjenja, ves je bil prešinjen misli, da proti sovražnikom, ki so porušili grad njegovega očeta, ne sme biti velikodušen, da jih ne sme kaznovati samo s smrtjo, marveč da se mora maščevati strašno, še veliko strašneje, nego si to predstavlja Luka. „Čas je, da pregledava razvaline“, je čez nekaj časa čisto mirno rekel Krištof. „Kmalu se začne daniti in jaz ne bi imel rad, da naju kdo tukaj zaloti.“

Luka je privezal oba konja k drevesu in je šel z vitezom na razvaline. Grad je bil razdejan v pravem pomenu besede tako, da ni ostal skoro noben kamen na drugem kamnu. Med kamenjem pa so ležali mrlič in poznalo se je izlahka, da so bili ubiti šele pred nekaj urami. Strah in groza bi bila obšla vsakega drugega človeka pri tem pogledu; Krištof Zlatopolječ pa je ostal miren in hladen, kakor da bi se sprehajal le za svojo zabavo med mrlič in razvalinami.

„Morda le ni bil duh nego živ človek ...“

nemško. O teh konferencah je izjavil ministrski predsednik dr. Wekerle: Vsa avstrijska javnost naj bo poučena, da bo ogrska vlada vztrajala neomajno na temelju Széll-Körberjevih dogovorov. Nagodba se zlije v obliko trgovinske pogodbe.

Dunaj, 17. junija. V nagodbeni odsek pošljejo ministrstva sledeče zastopnike: trgovinsko ministrstvo sekojskega načelnika vit. Roesslerja, finančno ministrstvo ministrskega svetnika Wimmerja, železniško ministrstvo ministrskega svetnika doktorja Schonka, poljedelsko ministrstvo sekojskega svetnika dr. Seidlerja.

Turčija v denarnih stiskah.

Sofija, 17. junija. V Macedoniji že tretji mesec niso izplačali mesečnih plač uradnikom in častnikom, ker ni došlo dovolj davkov. Skupno je turška vlada dolžna na plačah nad 95.000 K. Poslaniki nadzorovalnih veslil so zamenali drugi zaradi tega posredovali pri turški vladi.

Grozodejstva v Belostoku.

Petrograd, 17. junija. V noči od 15. na 16. je bilo v Belostoku vso noč slišati pokanje pušk in revolverjev. Dosedaj so našli 53 mrtvih, a ranjenih je nad 150. Splošno se dolži zarotniška organizacija „črni sto“, da je streljala in metala bombe iz židovskih hiš, da bi se smatrali židje za krivce. Po ulicah so se že par tednov poprej delili oklici, naj se uničijo židje in inteligenca. Policija ni baje ničesar ukrenila v obrambo. Minister notranjih zadev je napovedal, da se nad mestom zopet proklamira vojno stanje. Nemiri se nadaljujejo, mesto gori. Bati se je, da izbruhnejo izgrede proti židom tudi v Homelu, Odesi, Nikolajevu in Kijevu.

Proslava desetletnice županovanja g. Ivana Hribarja.

Dostojno in častno je praznovala v soboto Ljubljana desetletnico, odkar ji županuje g. Ivan Hribar. Ljubljana je pokazala, da ve, kako velikega pomena za njo je sedanjí g. župan, pokazala je, da čuti, da si boljšega župana nikdar ne more želeiti. Vzor-župan je g. Ivan Hribar, to spridujejo jasno vsa njegova dejanja, zato je pa tudi zaslužil, da se je tako slovesno proslavila desetletnica njegove brezprimarne enerzijske in vztrajnosti ter neomejene delavnosti.

Vsa mestna poslopja pa tudi mnogo drugih privatnih hiš je bilo v soboto okrašenih s slovenskimi in mestnimi zastavami.

Obhod po mestu.

Ob poludevetih zvečer se je začel pomikati veličasten sprevod od „Mestnega doma“. Na čelu sprevoda so korakale čete dijakov, za njimi so jahali štirje redarji, za katerimi so se peljali občinski svetniki gg. Svetek, Trnkóczy in Turk, katerimi je občinski svet poveril prireditve slavnosti. Nato so se razvrstili udeleženci po sledečem sporedu: šest gasilcev in 12 mestnih uslužbencev z bakljami, „Društvena godba“, oddelek „gasilnega in reševalnega društva“, ljubljanski „Sokol“ z zastavo, šišenski „Sokol“, pevska društva: „Glasbena Matice“, „Slavec“ z zastavo, „Ljubljana“ z zastavo, „Merkur“ in „Ljubljanski

Zvon“, „Tesarsko in zidarsko društvo“ z zastavo ter oddelek gasilcev. Ob celem sprevodu so na obeh straneh gorele baklje, tako da je bil pogled na več sto bakelj naravnost impozanten. Sprevod se je pomikal po Kopitarjevih ulicah čez Jubilejski most po Resljevi cesti, Komenskega in Sodnijskih ulicah, Dunajski cesti, Selenburgovih ulicah, Kongresnem trgu, Bregu, čez St. Jakobski most, po Trubarjevih ulicah, Sv. Jakoba trgu, Starem in Mestnem trgu pred magistrat. Po vseh ulicah je bilo natlačeno polno občinstva, ki je deloma korakalo za sprevodom, deloma pa ga gledalo. Vse pa je navdušeno in burno klicalo „Živio Hribar“ posebno ko je sprevod dospel pred magistrat.

Serenada.

Mestna hiša je bila okrašena z zastavami, zelenjem in cvetjem, na njenem pročelju se je na bleščal napis: „96 Slava županu Hribarju 06“. Občinstva je bilo toliko, da ga še nikdar nismo videli toliko zbranega v Ljubljani. Glava pri glavi je bila od stolne cerkve, skoraj do Starega trga, ravno tako so pa bile napolnjene docela tudi Stritarjeve ulice in Frančiškanski most. Lahko se reče, da je bilo do 12.000 oseb, če ne še več.

Ko so udeleženci sprevoda prišli vsak na določeno mesto, zapela so gori omenjena pevska društva pod vodstvom koncertnega vodje g. Matjeja Hubada a Hajdrihovo „Hercegovsko“. Petje je bilo krasno, kar je bilo že naprej pričakovati od teh naših pevskih društev, če jim dirigira g. Hubad. Ko so izvenili zadnji mogočni glasovi izvrstnih pevcev, zaurile so množice v navdušenih „živio“ klicih, da se je treslo ozračje.

Po dopeti prvi pesmi so prišli v mestno dvorano odposlanci vseh pred magistratom zbranih narodnih društev ter je nagovoril g. župana gosp. podžupan dr. K. Bleiweis vitez Trsteniški, predsednik ljubljanske čitalnice, Dramatičnega društva itd., tako-le: Veleposlošani g. župan! Vsi olikanci našega mesta, slovenskega naroda in tudi drugih slovenskih dežel so danes združeni, ko Vam, preblagorodni gospod župan, o priliki desetletnice Vašega županovanja najiskrenejše čestitajo! V prvi vrsti Vam čestitam v imenu občinskih svetnikov, ki so stali 10 let zvesti ob Vaši strani ter se gledali Vaše vztrajno, požrtvovalno delovanje ter se veselili vseh Vaših uspehov na korist občine. Obč. svetniki so zato sklenili, da se desetletnica ne proslavi le tiho, nego javno, da Vam more tudi ljubljansko prebivalstvo izraziti svojo zahvalnost za vse Vaše veleuspešno delovanje v interesu občine. To se je danes zgodilo. Prosim Vas le, da ostanete še dolga leta zvesti nam, ki smo Vam hvaležni za Vašo izredno delavnost in požrtvovalnost, ki jima gre v prvi vrsti zasluga, da je Ljubljana toliko krasno pospela ter se dvignila do sedanjega lepote! Takisto Vam v imenu vseh tu zbranih narodnih društev najiskrenejše čestitam ter Vam klidem: Bog Vas živi! (Zastopniki obč. sveta in društev zakličejo: Živio! in Na zdar!)

G. župan Ivan Hribar je odgovoril nekako tako-le: Ginjen po tolikih dokazih ljubezni in naklonjenosti, prosim Vas, preblagorodni g. tovariš in prijatelj, da sporočite obč. svetu moje najpriskrnejše zahvalo! Niti zavedal se nisem, da je minilo že 10 let mojega županovanja in šele iz vrst svojih gg. tovarišev sem izvedel, da se pripravljata nekako slavlje. Odklonil ga nisem, ker tega slavlja ne smatram prirejenega moji osebi, nego mislim, da se je priredilo hitro odprla, dasi so bila na notranji strani podprta s kamni.

V kleti je gorela mala svetiljka in slabo razsvetljevala obširni prostor. Sredi kleti je stal velik človek s sivo brado, odet je bil s črnim plaščem in držal krvav meč v rokah. Tik za njim pa je nepremično ležala na kupu slame in otave popolnoma gola ženska.

Luka je hotel planiti na skrivnostnega moža, a Zlatopoljec ga je še pravočasno zadržal in lje vprašal starca:

„Kdo ste mož, in kaj pomeni vse to?“

Ker ni bilo odgovora, je Kristof ponovil svoje vprašanje. Zdaj je starec vrgel meč iz rok, pokazal na golo žensko in nekako zahreščal, ne da bi se mogel razločiti kak glas. Kristof si tega ni mogel tolmačiti, Stopil je torej bližje, vzel svetiljko s kljuke, na kateri je visela, in hotel na tleh ležeči ženski posvetiti v obraz. Toda starec ga je pahnul stran. Strgal je svoj plašč in ga vrgel čez žensko ter bil zdaj sam popolnoma gol.

Kristof je posvetil starcu v obraz.

v ta namen, da se pokliče v spomin vsej beli Ljubljani, koliko se je tekom zadnjih 10 let storilo zanjo in za njene prebivalce. Če pa ste, dragi g. prijatelj, govorili že o mojem delovanju, moram naglašati iznova, da bi ne bil mogel storiti ničesar, ako bi ne bil imel v Vas in gg. tovariših obč. svetnikov iskrenih prijateljev in podpornikov, ki ste stali za mano vselej ter ste delovali z mano z vne-mo in požrtvovalnostjo. Hvala Vam najiskrenejša! Takisto hvala vsem narodnim društvom, ki sem jim član in katerim mnogim sem bil tudi odbornik. Zanimanje in ljubezen, s katero zasledujem delovanje teh naših društev, je znana, in le prosim Vas, gospodje, da sporočite vsem svojim gg. tovarišem odbornikom in vsem članom, da sd jim za njih čestitke od srca zahvaljujem! Dovolite mi, da Vas prosim vse skupaj, da mi ohranite še nadalje svojo dosedanja naklonjenost in svoje prijateljstvo! (Odposlanci so navdušeno zaklicali: „Živio“, ki je našel gromkega odmeva na trgu, kjer je klicala publika Živio! in Slava!)

Nato so pevci zapeli Aljaževo „Dneva nam pripelji žar“ in Bendlovo „Svoji k svojim“, obe ravno tako dovršeni in umetniško kot prvo pesem. Množice so pa zopet navdušeno klicale navdušene klice in kadar se je g. slavljenec pokazal na balkonu mestne hiše, prirejale so se mu najpriskrnejše ovacije. In ko se je g. župan zahvalil v iskrenih besedah za izkazovanje ljubezni in pozval someščane, naj zakličejo z njim: „Živela slovenska bela Ljubljana!“, je nastal vihar navdušenja, katerega ni hotelo biti konca.

Po serenadi je krenil sprevod po Stritarjevih, Prešernovih in Cesarja Franca Jožefa trgu pred „Narodni dom“. Navdušeno so znova orili gromoviti „Živio“-klici po vseh ulicah, godba je pa igrala najlepše slovanske koračnice.

Slavnostni komers.

Komers se je vršil v veliki dvorani „Narodnega doma“. Bil je tako množtevno obiskan, da je bila tudi mala dvorana docela napolnjena. Komersa so se udeležili vsi obč. svetniki, vsa gori imenovana društva ter drugo občinstvo iz raznih slojev. Častno so bile zastopane tudi naše dame.

Ko je vstopil g. slavljenec v dvorano, so zaorili živahni pozdravni klici in vse občinstvo je vstalo pred njim. Gosp. podžupan dr. Bleiweis-Trsteniški je v svojem govoru dejal, da je vsakogar izmed navzočih gnala sem potreba, izkazati županu svojo vdanost in zahvalo. Po jugoslovanskem običaju se naj izvoli stoloravnatelj. — Z navdušenjem je bil za stoloravnatelja izvoljen g. podžupan.

V imenu obč. sveta je govoril državni in deželni poslanec gosp. dr. Ivan Tavčar, ki je burno aklamirano rekel: Očitno se nam je, da hočemo z današnjim slavljem uganjati osebno češčenje. Mi pa ne častimo županove osebe, ampak načela, ki jih je zastopal v teku zadnjih desetih let. Dve glavni načeli sta, in sicer slovenska narodnost in naprednost, ki sta v njegovi osebi našli primerne in energičnega zastopnika. Angleži imenujejo človeka, ki je iz samega sebe vse postal, „selfmademan“. Tak človek je župan Hribar, ki je tip delavnega in vztrajnega človeka. (Viharno ploskanje.) Prava sreča in blagor za Ljubljano je, da je dobila takega moža za svojega predstojnika. Ni časa, opisavati na dolgo in široko zaslug in delovanja gosp. slavljenca, ker jih poznamo vsi. Vsaka dobra

Spoznal je, da je starcu odrezana gorenja ustna, da mu je odrezan nos in da so mu odrezana ušesa. Starec je videl grozo, ki je prešinila Kristofa pri tem pogledu, odprl še usta in pokazal, da mu je odrezan tudi jezik. Kristof je kar odskočil in ves prepadel gledal na starca, ki je stal pred njim in divje hreščal ter mahal z rokami okrog sebe. Ali je delal to iz jeze ali iz obupanja, ali je prosil pomoči, ali odganjal tujca, tega Kristof ni mogel uganiti. Starčeve živahne kretanje so ga razburile da je nehote vzkliknil:

„Govorite vendar, povejte, kaj se je zgodilo.“

Starec je zopet odprl usta, opozarjajoč s tem, da nima jezika, in Kristof je moral obrniti oči na stran, tako grozen je bil pogled, na pohabljenega moža.

„Kdo je delal tako nečloveško z Vami?“ je čez nekaj časa zopet vprašal Kristof. „Ali so to storili ustaški kmetje?“

Starec je živahno odkimal.

„Ali razbojniki ali krivoverci?“

Starec je zopet odločno odkimal.

(Dalje prik.)

ideja, ki je prišla v korist Ljubljani, se je rodila v glavi našega župana, ki je že 25 let mestni odbornik. Župan je ustvaritelj vodovoda, on ima edini zaslug, da se je Ljubljana izkopala iz potresnih razvalin. (Odobranje.) Njegov ime je vpisano na vsakem kamnu našega mesta, vsekdar se bo čulo ime Hribarja kot preroditelja našega mesta. Z današnjim slavnostjo nismo hoteli nikogar provocirati, vendar so se našli ljudje, ki so ga grdili, ko so zvedeli o naši nameri. Nemci so njegovi sovražniki, ker jim je župan Hribar izvil Ljubljano iz njihovih rok, a tudi od druge strani so letela nanj grde in nevhvaležne besede. Če so ga grdili, storili so to le iz zavisti. (Viharno ploskanje.) Ljubljane še ne bodo tako kmalu dobili v svoje roke. Mi smo z županom zadovoljni in smo mu hvaležni za njegovo delovanje. Naj bi še dolgo služil Ljubljani z delom in enerzijsko, ki je taka, kot malo takih. V to ime mu kličem: Na mnoga leta!

Viharno odobranje in ploskanje, ki je že preje vedno prekinjevalo g. govornika, je zdaj zabučalo po dvorani.

V imenu „Zveze slov. pevskih društev“ je govoril g. profesor Ant. Stritof, ki je slavil Hribarjevo delavnost in enerzijsko kot najvažnejšo izmed premmognih njegovih lepih lastnosti. Da vlada v slovenskih pevskih društvih živahnost, čilost in svežost, je indirektno zaslug Hribarjeva, ker so si pevska društva vzela za zgled njegovo delavnost in enerzijsko. Razcvitajočo slovensko pevsko organizacijo priporoča g. govornik županu v naklonjenost in mu kliče v njenem imenu krepek „Na zdar!“

Tudi zdaj so zaorili viharni klici odobranja in ploskanje po dvorani.

V imenu meščanstva je govoril trgovec g. Edmund Kavčič, ki je našteval razne zasluge županova za mesto in meščanstvo, ki mu je vsled njih popolnoma vdano. Te zasluge so toliko večje važnosti, ker se je moral g. župan boriti z velikanskimi težavami in zaprekami. Prosil je župana, da bi še nadalje branil koristi meščanov. (Viharno „Živio“-klici.)

V imenu ljubljanskega „Sokola“ je govoril gosp. dr. Viktor Murnik. Ljubljana si je iz sokolskih vrst izbrala Hribarja za župana, ki je bil starosta ljubljanskega „Sokola“ v najkritičnejšem času. Župan Hribar je v „Sokolu“ pokazal v malem to, kar je pozneje v velikem na ljubljanskem mestu; on je preroditelj v družabnem in socialnem smislu. Njegova zasluga je, da je v „Sokolu“ ljubljanskem vzplamtel tako visoko plamen narodne navdušenosti, zato ga je ta izvolil za svojega častnega člana. Hvaležnih sro kličemo sokolskemu županu sokolski „Na zdar!“

Dvorana je bobnela navdušenih urnebesnih „Na zdar“-klicev.

V imenu obrtnikov je čestital županu g. Staré in ga prosil, da bi bil še nadalje obrtnemu stanu naklonjen.

Nato je vstal g. slavljenec, ki je burno pozdravljen odgovoril na ljubeznivosti ravnokar izpregovorjene. Dejal je: Zahvalim se za izkazano udanost. Tudi v prihodnje bom deloval, da bom deležen te udanosti. Vendar vseh zaslug nimam. Moje delovanje bi ne bilo nič, če bi ne imel podpornikov v obč. svetnikih. Da je Ljubljana taka, da se vsak veseli nad njo, je zaslug obč. sveta. Krivica se mi godi, ko se mi pripisuje toliko zaslug, krivica pa tudi od nemških listov, ki so me pred kratkim iztrobili kot krvoločnega in zavrnčenca brez primere. Za mirno življenje med vsemi meščani sem bil vedno vnet in sem tudi vsak čas deloval na to, a kljub temu me slikajo kot sovražnika Nemcev. Vi mi ohranite naklonjenost in prijateljstvo! Ljubljana kot središče slovenskega naroda ima visoko nalogo v narodnem oziru. Dokler bom župan, si bom tega svest, predvsem mi je pa svet slovenski jezik. G. slavljenec se je nato zahvalil obč. svetu, društvom, ki so se udeležila večera, in meščanstvu, ter obljubil, da bo vedno podpiral težnje pevskih društev in obrtnega stanu in branil koristi meščanstva; „Sokolu“ je pa želel, da bi se še nadalje najboljše razvijal. Končal je z željo, da bi živila, rastla in cvetela bela Ljubljana, nakar je nastalo nepopisno navdušenje med vsemi navzočimi.

Oficijalni del komersa je bil s tem končan. Ko je g. slavljenec odhajal, prirejali so mu vsi navzoči najburnejše ovacije, za katere se je ta najlaskavejše zahvaljeval.

Ker je bilo že pozno, je marsikdo kmalu nato odšel, med onimi pa, ki so ostali, se je razvnelo najlepše veselje in zabava, v kar je pomogla veliko izborna klet restavraterja gosp. Bogovića, ki je v največjo zadovoljnost postregel vsakemu. Narodne pesmi so se glasile iz krepkih grl, godba je pridno svirala, vsem pa je utripalo srce pravega zadovoljstva, da je kaj težka bila ločitev.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. junija.

— Občinski svet ima v torek ob šestih zvečer izredno sejo. Na dnevnem redu so naznanila predsedstva in poročila: o računskem sklepu mestnega zaklada za leto 1905; o računskem sklepu mestnega ubožnega zaklada za leto 1905; o predlogu županov, da se rektifikuje sklep občinskega sveta v seji 30. novembra 1905 v zadevi najetja posojila za gradbo tržnice; o nasvetu mestnega knjigovodstva, da bi se v slučajih, ko se gostščina ne vplača o določenem roku, zaračunavale zamudne obresti; o nasvetu mestnega magistrata, da bi se vrtnarskim pomočnikom povišala mesečna plača; o podelitvi ustanov za obiskovalce obrtno nadaljevalne šole na tukajšnji c. kr. realki; o prošnji učitelja na Cesarja Franca Jožefa mestni višji deklški šoli Alberta Šiča za podporo zaradi udeležitve ferijalnega risarskega kurza na Bavarskem; o dopolnilni volitvi v kuratorij Cesarja Franca Jožefa I. mestne višje deklške šole za obdržanje pripravljanih tečajev za učiteljske; o računskem sklepu mestnega vodovoda za leto 1905; o stalni potrditvi nekakega začasnega nameščenega uradnika v službi in o neki disciplinarni zadevi.

— Sedež v ministrstvu in klerikalci. „Edinost“ je močno zastokala, ko se je ustanovilo sedanje ministrstvo. Po svoji navadi je del krivde, da so bili Jugoslovani pri ustanovitvi tega ministrstva popolnoma prezrti, hotela zvaliti na narodno-napredno stranko. Mi smo ji potem pojasnili, kaj je vzrok, da se noben pes ni zmenil za „lepi klub“, kajti ta edini prihaja tu v poštev, ker sedi v njem velika večina jugoslovanskih poslancev. Razkrili smo, da je Šusteršič, ne da bi vprašal svoj klub, kar na lastno roko naznanil vladi, da lepi klub ne reflektira na zastopstvo v ministrstvu in razkrili smo dalje, da je Šusteršič dr. Ploja direktno nalagal, ko mu je rekel, da se je glede te izjave domenil z Robičem. Nagibi temu postopanju so jasni. Šusteršič ve, da je absolutno nemogoče, da bi kdaj postal minister, ker je „sodišče“ v vseh instancah razsodilo, da ima d žlindre, umazane roke, ne privošči pa, da bi kdo drugi postal minister. Saj je obče znano, kako je ljubosumen na Ploja in na Ivčeviča ter na Vukoviča in kako se izraža o njih, kadar je med svojimi ožjimi tovariši. Šusteršiču je ljubše, da trpe vse koristi južnih Slovanov ogromno škodo, kakor da bi kdo drugi iz njegovega kluba prišel do veljave in do upliva. Na naša razkritja je „Slovenec“ cel teden molčal. Šele v soboto se je izpsoval na tisti način, ki je lasten famoznemu žurnalističnemu bravu Lampetu. Proti našim razkritjem se ni upal ziniti besede, o njih sploh ne govori, nego hodi okrog njih, kakor mačka okrog vrele kaše. Poleg naravnost gorostasno smešnega hvalisanja dr. Šusteršiča in obligatnega insultiranja naprednih poslancev je v „Slovencu“ rečeno samo to, da Šusteršič in njegovi kumpani ne prodajajo za en ministrski portfelj interesov ljudstva in pravice naroda.

Pasja dlaka — to je pa možka beseda! Torej: če bi bil lepi klub dobil kakega zastopnika v ministrstvu, bi bil moral prodati interese ljudstva in pravice naroda. Opozarjamo dr. Pacaka in dr. Foita na to sodbo dr. Šusteršiča v „Slovencu“. Pacak in Foit sta morala po „Slovencu“ in dr. Šusteršiču prodati interese ljudstva in pravice naroda. Pričakujemo, da bo dr. Šusteršič odsljed kaznoval Pacaka in Foita s svojim zaničevanjem. Istotako sta tudi Dzieduszycki in Korytowski morala prodati interese ljudstva in pravice naroda, ker sta postala ministra. Zdaj smo le radovedni, kaj se bo zgodilo s Plojem in s Hrvati. Kakor znano, je Ploj zahteval od Hohenlohea, naj da Jugoslovanom enega ministra. Ploj je bil torej pripravljen prodati za en ministrski portfelj interese

judstva in pravice naroda. In tega mnenja so tudi vsi Hrvati. Kako more Šušteršič s takimi izdajali sedeti pri eni mizi in jih trpeti v lepem klubu? Pričakujemo da bo njimi korenito obračunal in jim posvetil, kakor se spodobi. Mi seveda nismo tega mnenja. Nam se zdi, da bi bi velikankega pomena, če bi imeli Jugoslovani svojega zastopnika v ministarstvu, zdi se nam pa, da ga res nismo vredni, zakaj če sme kdo v taki zadevi tako postopati, kakor je storil Šušteršič, ne da bi se kdo temu uprl; če sme osrednje glasilo jugoslovanskega klerikalizma tako pisati o tej stvari, kakoropiše „Slovenec“, potem je pač naravno, da takih narodov in strank nihče ne vpoštevava in da jih vse prezira.

— **Občinske volitve v Idriji** so določene na 25. in 26. t. m., in sicer voliti tretji razred v ponedeljek od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer, drugi razred v torek od 8. do 10. ure popoldne in prvi razred od 2. do 4. ure popoldne. Priprave za volitve so od vseh strani najživahnješe. Najzanimivejša bo volitev v tretjem razredu, ki ga imajo sedaj v posesti klerikalci, in v katerem odločujejo pravzaprav pooblastila volilk. Dela se na to, da se klerikalno opozicijo nadomesti z napredno in to iz vrst narodnih delavcev in obrtnikov ter socijalnih demokratov. V soboto zvečer so imeli napredni volilci posvetovalje, pri katerem se je načelno izreklo za to namero, imenovali kandidati ter izvolili odsek, ki naj stopi v tozadnja pogajanja. Pogajanja so se vršila še ta večer z zastopniki lokalne organizacije socijalno-demokratske stranke in le žal, da niso imela popolnega uspeha. Drugi dan, v nedeljo, je imela shod socijalno-demokratska stranka, na katerem je poročal ravnatelj Anton Kristan. Pri tem shodu so se postavili sledeči opozicijski kandidati: Ivan Velikajna, Ivan Kokalj, Fran Kobal in Alojzij Uršič kot socijalni demokrati, Ivan Tukač, Ivan Mahorič in Mijo Tratnik kot narodnapredni in Ivan Smuk kot neodvisni kmetijski posestnik. Namestniki se izvolijo pozneje. Lista kandidatov sicer ne ugaja povsem narodnaprednim volilem III. razreda, a je upati, da se doseže potreben sporazum. V II. razredu ima napredna stranka gotovo večino in tudi v I. razredu prekrizajo zavedni uradniki zahrbtnim klerikalcem njihove račune. Pričakuje se torej z gotovostjo, da bo pri občinskih volitvah delavsko mesto Idrija pokazalo odločno svoj protiklerikalni značaj.

— **Imenovanja v davčni službi.** Davčni praktikantje gg. Ivan Tomec, Ivan Schwarz, Rihard Koller, Josip Golob, Ivan Jan, Rudolf Delkunja, Josip Masten, Fran Žagar in Josip Bekš so imenovani za provizorne davčne pristave ad personam.

— **Odlikovan orožnik.** Postajevojvoda Franc Kotnik z Zidanega mesta je bil včeraj odlikovan s srebrnim zaslužnim križcem, ker je, kakor znan, rešil neko žensko s smrtno nevarnostjo iz Save.

— **Čestitke županu Hribarju ob njegovi desetletnici.** Razen v soboto navedenih so osebno čestitali: jezuitski superior Žužek, Salezijanci, župnik Vrhovnik, polkovnik Vuketič, „Gospodinjstva šola“, „Žensko delovno društvo“, „Zaveza učiteljskih društev“, „Zveza slovenskih odvetnikov“, društvo „Pravnik“, Društvena godba, „Slovensko planinsko društvo“, „Deželna zveza za povzdigo prometa tujcev“, „Društvo slovenskih profesorjev“, „Česka obec“, „Russkij kružok“, „Društvo za pospeševanje obdelovanja ljubljanskega barja“ i. dr. Uršulinski samostan je doposlal krasno izdelano sliko iz probkovine, mestna risba dekliška šola pa s srebrni tintnik. Med množičnih brzojavk in pismenih čestitk je omeniti zlasti čestitke: župana praškega dr. Groša, dež. glavarja Otona pl. Detele, prof. Jos. Stritarja, dr. P. Turberja, ravnatelja Jos. Stareta, dr. Magdiča in Vražđina, predsednika Kollmanna iz Varaž. toplice, mladnega svetnika Kaltenbergerja, dvornih svetnikov dr. Račiča, Lubeca in Rilinga, dež. pl. nadzornik Hubada in Levca, prof. Zabolotskega, „Društva slovenskih književnikov in časnika“ i. dr.

— **Svetčev večer.** V proslavo desetletnice, ki jo obhaja letos odbor

družbe sv. Cirila in Metoda g. Luka Svetec, notar v Litiji, in v družbin prid ste priredili frančiškansko-školaška ter šentjakobsko-trnovska ženska podružnica „Družbe sv. Cirila in Metoda“ snoči na vrtu in v areni „Narodnega doma“ „Svetčev večer“. Kar prirede naše rodoljubne dame, ima nekaj prirsčnega in nepriljenega na sebi in vsak se rad udeleži njihovih prirediteljev. Tako tudi včeraj. Dasi je huda ploha popoldne ob štirih žugala pokvariti vso prireditev, je bil vendar obisk večera prav dober in udeleženci so bili do skrajnosti zadovoljni. Na večeru je sodelovalo poleg „Društvene godbe“ tudi pevsko društvo „Merkur“. Izvežbani pevci so za prekrasno petje uživali obilno odobravanja in morali več komadov ponoviti. Vsa čast takim pevcom in njihovemu vodji! Vse pa je presenetil komični prizor, v katerem je nastopilo priprosto kmetisko dekle gđna. Manica Komanova iz Vižmarjev. Prizor si je zasnovala sama in napisala primerno besedilo, polno humorja in živahnosti. Da je žela za to zanimivost veliko pohvale in ploskanja, je seveda umevno. Dražestne gospice so prodajale srečke in njihova ljubeznivost je dokaj pripomogla, da je srečk zmanjkalo, ker so bile v kratkem vse razprodane in je bil marsikdo ves srečen nad lepimi dobitki. Veselica se je torej prav dobro obnesla in je gmotni uspeh gotovo polviljen.

— **Tehniški slovar.** Odsek za izdavanje „Tehniškega slovarja“ je imel preteklo sredo pod predsedstvom načelnika, ravnatelja I. Šubica svojo šesto sejo. Tajnik je poročal o sklepih zadnje seje in povedal, kako so bili rešeni. Sklenilo se je nabaviti Deinhartov ilustr. tehn. slovar, ki izhaja v šestih jezikih pri Oldenburgu v Monakovem. Akad. slov. tehn. društva v Pragi, na Dunaju in v Gradcu je naprositi, da bi prevzela ekscerpiranje cenikov, deželnih in pa državnih zakonov tehniške vsebine. Prošniji, da bi poslale svoje cenike odseku na razpolago, da jih da ekscerpirati, sta se odzvali trdki: Majdičeva v Celju in Schneider & Verovškova v Ljubljani, kar je odsek hvaležno vzel na znanje s ponovno prošnjo do drugih trdki tehniške smeri, naj bi storile isto. Ko se vzame še na znanje poročilo o stanju ekscerpiranja Wolf-Pleternikovega slovarja, se seja zaključila.

— **„Slovenčeva“ škodoželjnost.** Ko poroča sobotni „Slovenec“, koliko je ondesel Koslerju njegov bivši ulužbenec Perdan, omenja tudi, da je oškodoval tudi g. Bogovića, restavraterja v „Narodnem domu“ in druge. Ta „Slovenčeva“ trditve je pa docela zlagana, g. Bogović ni s Koslerjevimi pivom nič v zvezi. „Slovenca“ je sama škodoželjnost privedla do takih trditve. Štefe je preračunal: ako ima Bogović kaj upnikov, bodo ti brž pritisnili, ko zvedo to našo vest in Bogović pride prav lahko v stiske. Ta namera se je pa korenito ponesrečila. Da so imeli pri „Slovencu“ res škodoželjen namen, je razvidno iz tega, da omenja list le g. Bogovića in nikogar drugega po imenu. Restavrater „Narodnega doma“ „Slovenca“ menda vendar ni k srcu prirastel?

— **Pokopali** so včeraj gospico Mici Ružičkovo, ki je umrla preteklo soboto v cvetu mladosti. Ugledno narodno obitelj Ružička je zadel s tem hud udarec, v tolažbo ji pa naj bode iskreno sožalje vseh znancev in prijateljev. Bodi pokojnici zemljica lahka!

— **Oženjen ženin, ki se je poročil s svojo rodno sestro.** Danes je bila v trnovski cerkvi poroka, h kateri je peljal ženin k oltarju svojo rodno sestro in odgovoril na župnikovo vprašanje: „če vzame pričujočo nevesto v zakon“, trikrat z „da“. Poročila se je namreč gđ. Leopoldina Podkrajškova z g. Maksom Venko, gerentom in c. kr. generalnim tajnikom avstro-ogrskega konzulata v Jafi pri Jeruzalemu. Ker ženin osebno ni mogel priti k poroki, ga je nadomestoval nevestin brat gosp. Fr. Podkrajšek, oficijal južne železnice v Ljubljani, ki se je torej kot namestnik odsotnega ženina poročil s svojo rodno sestro. Svedoka pri tej nenavadni poroki sta bila gg. Fran Maselj, stotnik v pokopju in Fr. Urek, poslovodja pri trdki Fr. S. Souvan.

— **Kustočna slavnost.** Vojski nekdanj princ Hohenlohe imenovanega domačega polka so sklenili, da prirede 24. junija kustočno slavnost v spomin bitke pri Kustoci. Doslej je oglašanih 30 udeležnikov. Udeležniki te bitke in drugi povabljeni se zbero 24. junija ob 10. uri dop. v „Mestnem domu“, vsi s svojimi svetinjami. Ob 11. uri dop. bo v sv. Jakoba cerkvi maša, popoldne pa bo pri Koslerju veselica s koncertom. Začetek ob 4. uri pop.

— **Umrli** je snoči hišni posestnik v Karunovih ulicah v Trnovem, Janez Šarc, po domače Novakov Janez.

— **Županu Spodnje Šiške.** Že dlje časa ni bilo čuti o regimentni postavi našega, za naprednost tako vnetega župana, in skoraj bi človek mislil, da se je mož poboljšal in da gre vse lepo in gladko. Res, poboljšal se je, a le v toliko, da se zna bolj brzdati, da bi pa svojo nrv zatajil, tega ne zmore. Ker mu je več obč. odbornikov in svetovalcev nasprotnih, a jim ne more do živega, si je izmislil drugih zvijač, s katerimi jih lahko draži, izživlja ter jim nasprotuje. Ta čudni župan je bil izvoljen pri zadnjih volitvah v komisijo za osebni davek. Kot tak bi imel skrbeti — ker je to njegova dolžnost — da bi svojim občanom kolikor je le možno olajšal že itak previsoka bremena. A on dela ravno nasprotno. Mož si domišljuje, da je kakor kak davčni nadzornik ter da ima še večjo oblast, kakor jo ima ta. Svoje organe pošilja od hiše do hiše, da ti poizvedujejo, kaj in koga da obrtniki, trgovci itd. delajo, koliko stržijo itd., samo da bi zamogel, ako že drugega ne, vsaj škodovati svojim odkritim nasprotnikom. Tak slučaj se je prigodil 12. t. m. Gospod župan „Burjevc“, to ime zasluži popolnoma, je s pomočjo svojega stražnika nadlegoval občane, naj bi mu vsak povedal, koliko je g. Lavrenčič prodal zelja in koliko sodov da je spjel v pretečenem letu na kolodvor. No, g. Lavrenčič je to kmalu zvedel ter je vprašal stražnika na kratko, ima li Šiška tudi svojega davčnega nadzornika in ako zaseda župan to častno mesto. Seveda mu stražnik ni mogel drugega odgovoriti, kakor da mora on župana ubogati, ker je to njegova dolžnost. Gospod Lavrenčič je sedaj naročil stražniku, naj pove gospodu županu, naj bi pustil občane v tej stvari pri miru in naj bi se potrudil do gospodarja samega, kateri mu hode pokazal s knjigami, za kar se on toliko zanima. Razume se, da gospod župan Burjvec ni tega storil, ampak nadaljeval zapričeto delo. Vse to pa samo radi tega, ker mu je g. Lavrenčič takorekoč trn v peti. No, g. župan, lahko rečemo z mirno vestjo: Li mislite, da bode te s tem svojim ravnanjem v prid in blagor občanov kaj dosegli? Li mogoče mislite, da se vam bodo s tem Vašim postopanjem odborniki, svetovalci in občani pokorili ter se vam izročili v milost in nemilost, da bi jih potem še nadalje tlačili in mučili? Tega ne! Zapomnite si g. župan, da je Vaša sveta dolžnost skrbeti za to, da vlada mir, blagostanje in napredek v občini, a ne nasprotno. Obilo koristnega v prid in napredek občine čaka rešitve, a tega ne vidite. Vse to pa radi tega, ker Vas sovraštvo in strast zapeljuje v nasprotno delo. Poprimite se raje tega, kar zamore koristiti Vašim občanom in pustite vse, kar jim utegne škodovati, pri miru. Le tedaj lahko dosežete, da Vas kdo spoštuje, o čemer sedaj še govora ni. Za danes naj bode dovolj. Povem Vam pa že v naprej, da, ako bode te ubirali to pot v prihodnosti, da bode mo mi obrtniki itd. lahko našli pot, na kateri se nam bode posrečilo podreti vsako Vašo namero. Na svidenje gospod „Burjvec“! Markov.

— **Varnostne priprave na doljenjskih železnih.** Piše se nam: Zjutrajnji osebni vlak dne 15. t. m. z Dolenjskega je prišel v Ljubljano z znatno zamudo. Krivo temu je bilo, da se ni mogla v postaji Šmarje postaviti menjalna priprava, kajti ni bilo pri teh aparatih nobenega delavca, da bi znal s temi najbolj važnimi pripravami za menjavanje tirov ravnati in službojuči uradnik tudi ni bil zmogel tega opravila. Pomagali so tudi nekateri potniki, da bi postavili tiste menjalne priprave in rešili službojučega poduradnika iz zadrege. Posrečilo se tudi to ni. Tako smo stali tam dober četrt ure, predno so spravili vlak zopet nazaj proti Grosuplju in potem so jo ukrenili po drugem tiru vendar srečno proti Ljubljani. Usiljuje se nam tukaj zopet vprašanje, kako neumestno je križanje osebnih vlakov na postaji Šmarje, ker ni, kakor smo vsi potniki že večkrat videli, nobenega delavca, zvečer nobene razsvetljave in sploh nobenih priprav eventualno nesrečo pravočasno odvrniti. Kakšna nesreča bi se lahko zgodila, ko bi bil pokvarjen drugi tir! Nesreča bi bila neizogibna, ker prihaja ob ravno istem času vlak iz Ljubljane. Na ta način zgodila se je še pred kratkim časom velika nesreča na neki postaji na Gorenjskem. Ali bode prihranitev enega delavca na postaji Grosuplje, kar je baje vzrok križanja vlakov v Šmarji, nadomestila stroške kakšne enake katastrofe, kakor se je zgodila pred kratkim časom na Gorenjskem? Slavno c. kr. obratno ravnateljstvo državnih železnic v Beljaku naj sprevidi, da je križanje osebnih vlakov v Šmarji vedno nevarno radi premalega osebja in pomanjkljivih varnostnih priprav, ter naj ga preloži na večjo postajo Grosuplje. V več potnikov.

— **Iz Vilije gore** se nam piše: Tu se je pojavil 16. junija ob 12. uri

16 minut prav močen potres. Pred njim se je slišalo kake 3 sekunde trajajoče rožljanje, potem pa je sledil prav močen sunek, da se je zemlja zazibala. Smer sunka je bila od zahoda proti zahodu. Vrata so škripala, kakor tudi tramovje in zidovje. Križ na zvoniku se je dlje časa majal.

— **Zanesljivo sredstvo za konzerviranje mesa** v vročini je borova kislina. Sveže meso se namaže z vodo, v kateri je raztopljeno 2% borove kisline. Tako meso se ohrani popolnoma dobro 5–6 dni, trdi se pa, da ostane celo 4–5 tednov nepokvarjeno. Ako se meso rabi, se mora novo stran zopet namazati. Meso ne izgubi popolnoma nič okusa ali barve.

— **Iz Dolenjske Logatca.** Dne 16. t. m. ob 12. uri 18 minut popoldne se je čutil pri nas jak kakih 8 sekund trajajoč potres. To je bil pri nas danes v kratkem že drugi potres, ali današnji je bil tako jak, da so sobah kozarci in slični predmeti ropotali. Pred potresom se je slišalo od severa proti jugu grmenju podobno bobnenje.

— **Izjava.** Da Oswald ne bo izlival svojega žolča v idrijskih „Slovenčevih“ novicah nad nedolžnimi, izjavljam, da sem jaz pisal notici „Oswald na delu“ in „Poslanec dekan Arko — ubog na duhu“ v tem listu. Oswald e tutti quanti, namerite torej svoje lesene dušice name, odkoder odletavajo, ne da bi ranile! — Julij Novak.

— **Strele** deluje letos zelo oblastno. Pojavila se je 14. t. m. ob nevihti tudi v Postojni. Dasi je bilo predpoldne ugodno vreme, zatemnelo je obnebe popoldne in grmelo in treskalo je silno. Pripodili so se črni oblaki od severa, deževalo je curkoma in ob tem deževju tresčilo je v Grand hotel „Adelsbergerhof“ in strele je povzročila mnogo škode, ne da bi užgala. Po žici je prihitela od ondi v hišo g. Andreja Župana pri odprtih hišnih vratih, zadela v žarnico nad stopnicami, napravila luknjo, veliko, kolikor jo more napraviti strel iz puške nekoliko brona raztopila, da je kapal na stopnice, potem je smuknila v kuhinjo, ondi požgala motor, napeljan za elektriko in izginila brez sledu. Straha je povzročila dovolj, ker je v hiši gostilna in je bilo več gostov in domačih ljudi v gostilni in v kuhinji. Domača hči gospa Presljeva je pri odprtih vratih stala v sobi s svojim detetom v naročju, ne da bi se njej ali otroku kaj prigodilo.

— **V Ilirski Bistrici** bo dne 22. junija sokolska veselica z javno telovadbo, petjem in godbo.

— **Na adresu trgovinskega ministra Forta!** V Celju imamo pošto poslopje, ki ima že par let v notranjih prostorih nemško-slovenske napise. Najzagrizenejši slovanofobi so se v tem času že privadili temu. A zunaj naša erarična poštna zgradba še do danes nima sploh napisov, — in to na ljubo celjskim Germanom! Celje, emporij zavedne savinjske doline in sploh središče slovenskega Štajerja, pa ne sme imeti na državni zgradbi mim o nemškega tudi slovenski napis! Isto tako so tukaj še vedno enojčni poštni pečati! Slovenski poslanci, opozorite Slovana Forta na ta škandal, ter vprašajte ga, kaj bi njega rojaki Čehi storili v takem slučaju?!

— **Iz Celja.** Lokal z Slovence izvišajočim napisom Zamparutti — je v hiši, katere lastnik je lekarnar Rauscher. Ta mož spada med one vrste ljudi, ki jih Nemec zove „Protz“. Bil je zadnjič tudi kandidat za županski stol, a Celjani ga ravno radi njegove bahatosti ne marajo, in tako ni bilo nič z županovanjem. Rauscher je zagrizen nasprotnik Slovencev in vendar mu le ti zneso največ novcev v njegovo botego. V Celju pa je še en lekarnar, je sicer tudi Nemec, a miren in vljuden. Slovenci, izvajajte iz tega posledke! — ŠŠ —

— **K protestantom je prestopilo v mariborskem okrožju** od leta 1899. do danes 1014 oseb. Slabo spridevalo za katoliške duhovnike.

— **Okrajna bolnišnica blagajna v Ljutomeru** je izvolila za svojega predsednika g. Feliksa Veršiča iz Ljutomera.

— **Pogreša** se 13letna Marija Lavrenčak od Sv. Križa pri Slatinu že od 24. maja. Dekle je bilo nazadnje pri svoji teti Mariji Zupane v Vidnu.

— **Samomor iz žalosti za umrlo hčerjo.** Kakor smo že poročali, je padla v Trstu 2 letna Karolina Schrey skozi okno na cesto. Deklece je vsled hudih poškodb umrlo. To je njenega očeta tako bolelo, da je spil strup. Hitri zdravniški pomoči se je posrečilo nesrečnika obdržati pri življenju.

— **Poskušen samomor blaznega.** 29letni Evgen Lavrinčič v Trstu je v soboto zblaznel in vse razbil v svojem stanovanju, nakar se je obesil, a so ga že pravočasno rešili in odvedli v bolnico.

— **Zastrupil se je** v Trstu 20 letni Josip Verde s karbolovo kislino.

no. Predno je prišla zdravniška pomoč je bil Verde že mrtev.

— **Dečka ustrelil mesto Haisce.** Poljski čuvaj v Korminu Anton Rusjan je v četrtek ustrelil iz puške na 14 letnega Ivana Padovana ter ga zadel v obraz. Deček je v smrtni nevarnosti. Rusjan je mislil, da je lisica.

— **Bralno in pevsko društvo „Ladija“** v Devinu priredi 24. t. m. na dan sv. Ivana javno tombolo v korist ondotnega otroškega vrtca. Ta dan je v Devinu tudi znani konjski semenj.

— **Orožnik je ubil Slovenca.** V Kitzbühlu na Tirolskem je neki orožnik v prepiru ubil s sabljo slovenskega delavca Zupančiča.

— **V izločnih oknih** pri Lav. Schwentnerju in Giontinju je razstavil g. poročnik Pavel Bernatovič 12 svojih, umetniško zelo fino in lepo izvršenih slik; med temi je 10 pokrajinskih slik in dva portreta. Vsi umotvorji so izdelani v moderni maniri in kažejo mnogo nadarjenosti in talenta. Kdor se zanima za slikarstvo in umetnost sploh, naj ne zamudi prilike, si ogledati te slike.

— **Izpodletelo mu je.** Delavec Ivan Barn, rojen leta 1877. v Zgoranjem Brniku pri Kranju, je bil včeraj zasačen, ko je stikal po nekem prenočišču v Kolodvorskih ulicah z namenom, da bi kaj pokradel. Navedenec je zelo nevaren tat in je bil vkljub svoji mladosti zaradi tatvine in drugih „dobrih del“ že dvanaajstkrat kaznovan in ga niso obdarili z urami, marveč večino čas z meseci. Njegova slika diči tudi hudodelniški album pri mestni policiji ljubljanski.

— **Na tla je podrla** snoči na Trnovskem pristanu neka kolezarica Sletnega Ivana Gornika in ga na levi nogi lahko telesno poškodovala.

— **Cirkus Henry** je sedaj v Würzburgu in pride prihodnje poletje v Ljubljano.

— **Nesreča na železnici.** Včeraj je prišel na Jesenicah med vozove železniški delavec Juri Ledevšek, kateremu so zdrobili desno nogo. Prepeljali so ga v deželno bolnišnico.

— **Konji so se splašili** dne 16. t. m. Blumauerjevemu hlapcu Jožetu Kvasu v Karunovih ulicah in so dirjali do kapele na Emonski cesti. Kvas je v nadi, da konje obdrži, stopil na vajeti, a je pri tem padel ob vozu in se na desni nogi, levi roki in na glavi tako poškodoval, da so ga morali z rešilnim vozom prepeljati v deželno bolnišnico.

— **Uro je ukradel** iz žepa hlapca Fran Pestotnik delavcu Jerneju Pozaršku. Pozaršek se ga je bil nekoliko preveč navlekel in je Pestotnik to lepo priliko porabil sebi v korist. Policija je dobila uro še pri Pestotniku in jo oddala oškodovancu nazaj.

— **Tatvina.** Hlapcu J. Schmutzu je neki natak izmaknil 200 K denarja ter jo odkuril v svet in popustil pri gospodarju svoja izkazila.

— **Izgubljene in najdene reči.** Izgubljena je srebrna tula verižica, vredna 12 K, temno-modra jopica, vredna 10 K, kuverta s 30 K, rjav usnat mošnjiček s 24 K denarja, zlata verižica, vredna 16 K in srebrna verižica, vredna 20 K. — Delavec Fran Karlič je našel črn dežnik. — Šivilja gđ. Marija Pračkova je našla srebrno zapestnico. — Na južnem kolodvoru je bil izgubljen, oziroma najden rjav kovčeg, dva dežnika, ženski in moški klobuk, suknjič in vreča z dvema steklenicama.

— **Kvartet ljubljanskih šramljev** koncertuje jutri zvečer v kavarni „Prešeren“. Začetek ob 9. uri. Vstop prost.

* **Najnovejše novice.** Rektor nemške tehnike v Pragi je postal član gosposke zbornice dvornih svetnikov V. Gintl.

— **Mlad samomorilec.** Na Dunaju se je ustrelil 12letni sin mlekarja Lindnerja, ker ga je oče kaznoval zaradi prepoznega vstajanja.

— **O potovanju srbskega kralja Petra** v inozemstvo ni na dvoru še ničesar sklenjenega.

— **Ženske pregnale** ministra. V Northamptonu je hotel govoriti minister Asquith, a emancipirane ženske so razvile prapor z napisom „Ženskam volilno pravico“ ter tako razgrajale, da je moral minister na avtomobilu zbežati.

— **V zrakoplovu** na severni rt odpotuje Amerikanec Wellmann.

Telefonska in urbojavna poročila.

Dunaj 17. junija. Tu so socijalni demokratje priredili velikansko demonstracijo za splošno in enako volilno pravico. Udeležnikov je bilo 50 do 60.000. Staremu Kronavettruško socijalni demokratje priredili velike ovacije. Vsi govorniki so govorili gro-

zilno. Schuhmeier je rekel: Mi smo pooblastili Adlerja, ki je član odseka za volilno reformo, naj v primernejem trenutku reče: zdaj vam pokažem, kaj zmorem. Samo k oknu naj stopi in začne se štrajk, kakršnega Avstrija še ni videla. Seitz je grozil parlamentarnim ministrom, da jih bo vihar odnesel, če volilna reforma ne bo v treh tednih gotova. Rekel je, da je moralna sila še vedno močnejša od oborožene sile in če bo treba žrtve, ne bodo padle samo iz kroga delavcev. Tudi Adler in Ellenbogen sta govorila silno grozilno, zahtevajoč, da mora volilna reforma biti na vsak način gotova pred poletnimi parlamentarnimi počitnicami.

Dunaj 18. junija. Vihar, ki je nastal zaradi škandaloznih dogodkov pri zgradbi tržaškega pristana, je provzročil, da se bivši ministrski predsednik Körber ni upal nadaljevati s ožega potovanja na Anglesko. Izstopil je v Bruslju in prišel včeraj zopet sem, češ, da je na razpolaganje budgetnemu odseku avstrijskega parlamenta.

Dunaj 18. junija. Plenarne seje ogrske delegacije se začne 27. t. m. in bodo 30. t. m. končane.

Trst 18. junija. Železniški minister Derschatta je včeraj inspiciral novo železnico od Jesenic do Trsta. Izrekel se je jako pohvalno o stavbi; če o njej tudi kaj razume, je jako dvomljivo.

Opava 17. junija. V Poljski Ostrovici je bil shod Čehov iz Šlezije, ki je odobril nasvetovani program in organizacijski načrt.

Bukarešt 18. junija. Otvoritev razstave je odložena do četrтка. Mestni svet je dunajskemu županu Luegerju na čast priredil banket.

Praga 18. junija. V Brodu je bil shod, ki je sklenil koncentracijo vseh čeških svobodomiselnih strank.

Petrograd 18. junija. V Bjelostoku vlada zopet mir. Koliko ljudi je bilo pri izgrelih ubitih, še vedno ni dognano ali pa se prikriva.

Moskva 18. junija. Tu so aretovali 50 mož kremelskih stražarjev, ker so razdelili med teroriste 500 patron.

Riga 18. junija. V prtljagi nekega pasažirja je policija dobila polno revolverjev in patron. Pasažir je pobeignil.

Zahvala.

Slavnost, ki jo je priredil klub občinskih svetovalec povodom praznovanja desetletnice, kar županuje deželnemu stolnemu mestu Ljubljani gospod Ivan Hribar, se je izvršila sijajno in v najlepšem redu.

Podpisani odsek spolnuje prijetno dolžnost, da izreka tem potom iskreno svojo zahvalo vsem onim, ki so s svojo udeležbo pripomogli, da je uspela slavnost toli veličastno. Zlasti se zahvaljuje odsek za radovoljno sodelovanje pevskim društvom „Glasbena Matica“, „Slavec“, „Ljubljana“, „Merkur“, „Ljubljanski Zvon“, potem telovadnemu društvu „Sokol“, „Gasilnemu in reševalnemu društvu“, „Zidar-skemu in tesarskemu društvu“ ter „Društveni godbi“.

V Ljubljani, 17. junija 1906.
Za ožji odsek za prireditelje slavnosti:

Svetek, pl. Trnkoczy, Turk.

Bratje!

Jutri, v torek, dne 19. t. m. je ob 9. uri zvečer vaja za rajalni nastop in nato seja pomnoženega odbora v areni. Ker je prireditelj pred duri, je želel, da se bratje te vaje sigurno in v čim največjem številu udeležijo.

Odbor ljub. „Sokola“.

3 besede . . .
„Alt Vater“
Gessler
Krnoy (Jägerndorf).
1334—11

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2. Srednji zračni tlak 738.0 mm.

Juni	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
16.	9. zv.	733.0	16.8	brezvetrno	del. jasno
17.	7. zj.	733.4	16.8	brezvetrno	jasno
	2. pop.	732.3	25.8	sl. vzjvzh	del. oblač.
	9. zv.	733.3	17.2	sl. jug	del. jasno
18.	7. zj.	734.2	15.2	brezvetrno	del. oblač.
	2. pop.	733.4	26.7	sred. vzhod	del. jasno

Srednja predvčerašnja in včerašnja temperatura: 17.0° in 19.9°; norm.: 17.9° in 18.0°; Mokrina v 24 urah 0.0 mm in 7.3 mm.

Zahvala.

Žaluoja rodovina Jurman v Idriji izreka ob izgubi predragga sina oziroma brata

IVANA

dijaka IV. razreda mestne realke tem potom za obilne dokaze sočutja in spremstvo k večnemu počitku predragga rajnega, za podarjene krasne vence in žalostinki pred hišo in v cerkvi sv. Križa, častitomu profesor-skemu zboru in dijaštvu mestne realke kakor tudi drugim udeležencem naj-toplejšo zahvalo.

V Idriji, dne 16. junija 1906.

Zahvala.

Za vse izkazano srčno sočutje povodom boleznin in smrti naše iskreno ljubljene hčere, odnosno sestre in vnukinje

Mici Ružička

kakor tudi za mnogobrojno spremstvo drage rajnice k zadnjemu počitku izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem svojo iskreno zahvalo. Istotako se zahvaljujemo vsem darovalcem prelepih vencev, ter vsem obiskovalcem, ki so tolažili rajnico ob boleznin ter vsem onim, ki so nam izrazili svoje sožalje.

V Ljubljani, 17. junija 1906.

Žaluojači ostali.

Muhe so zopet sitne!

Nadlegujejo človeka, mučijo živino!

Rabite proti njim edino le 2045 3

najboljše sredstvo

„Tanglefoot“

amerikanski limani papir, list (za 2000 muh) 10 vin.

Glavna zaloga za Kranjsko na debelo:

Edmund Kavčič

v Ljubljani.

Zahvala.

Povodom boleznin in smrti naše ljubljene hčere, oziroma sestre, gospice

Mile Vdovičeve

izrekamo presrečno zahvalo vsim onim, ki so pokojnici in nam v bridkih dneh lajšali trpljenje, darovali rajnici šopke in vence ter ji izkazali poslednjo čast. Posebej pa se čutimo dolžni izrekati zahvalo za spremstvo pri pogrebu preblagorodnemu županu ljubljanskemu gospodu Ivanu Hribarju, c. kr. Kmetijskemu društvu in gospodom kolegom uradnikom, slavnemu ženskemu telovadnemu društvu in Splošnemu slovenskemu ženskemu društvu, zastopnikom odbora Slov. sokolske zveze in preč. gospodu P. Regalatu za njegovo ljubeznivost, ki je na bolnico vplivala tako tolažilno.

Bodi še enkrat izrečena srčna hvala vsem!

V Ljubljani, 15. junija 1906.

2207 Žaluoja rodovina Vdovičeva.

Mladenič

iz boljše hiše, večš slovenskega in nemškega jezika se sprejme kot vajenec pri zobozdravniku dr. E. Bretlu v Ljubljani, Francovo nabrežje. 2211

Prodajalka

dobro večša manufakturne in špicerijske stroke se sprejme takoj ali pozneje.

Ponudbe na upravnishvo „Slov. Naroda“ pod šifro „Prodajalka 906“.

Stanovanje

na Mestnem trgu št. 3, I. nadstr., obstoječe iz 3 sob in pritlikin, se zaradi odpotovanja odda že z julijem. 2151—3

Deček

ki ima veselje do trgovine se sprejme za vajenca v trgovino s špicerijami in manufakturno 2206—1

Vekoslav Šešek

Sodražica, Dolenjsko.

Za 1. november se odda v Sod-nijskih ulicah št. 4 v najem

lep lokal

za prodajalno ali pisarno. Lokal obstoji in 4 sob in se da deliti v dva lokala. — Več pove kamnosek Vodnik v Ljubljani. 1794—6

Trgovina z manufakturnim in špicerijskim blagom ter z dež. pridelki IVAN REMŠAK, Dvor pri Novem mestu sprejme takoj poštenega, mladega, v tej stroki izučenega 2165—3

pomočnika

Prednost ima oni, ki je v govoru in pisavi večš popolnoma nemščine, slovensčine in tudi nekotiko italijansčine.

Kvartet ljubljanskih šramljev.

— 0 — 0 — 0 —

Jutri v torek, 19. t. m.

KONCERT

v kavarni „Prešeren“.

Začetek ob devetih. Vstop prost.

Učenec

s primerno šolako izobrazbo, poštenih starišev, se takoj sprejme pri tvrdki Ludovik Smole v Sevnici. 2

Konjski hlapec

ki zna dobro ravhati z živino in ume-ti domača dela, se sprejme takoj. Tovarna kanditov Jos. Schumi v Ljubljani. 2177—3

Iz proste roke se prodaja pod zelo ugodnimi pogoji

enonadstropna hiša

(vila) v Kamniku, 300 korakov od farne cerkve, 5 minut od kolodvora, z zelo lepim, velikim sadnim vrtom in z lepim senenatim sprehodom, tik potoka, ki teče mimo hiše in vrta. Pripravna najboljše za kakšnega penzionista, ker je v zelo mirnem kraju, oddaljena 200 korakov od glavne ceste.

Vsa nadaljua pojasnila daje gosp. Franjo Vidic, tajnik I. okrajne hranil. in posojil. v Kamniku. 2160—2

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Ljubna, Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 05 m jutraj osebni vlak v Trbiž od 3. junija do 9. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 10 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubna, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejce, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 40 m dopolne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Benetke, Milan, Florenco, Rim, Beljak, Celovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inomost, Bregenc, Zeneva, Pariz, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejce, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz I. in II. razr.), (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz I. in II. razr.), (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 7. uri 8 m zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje. **Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža.** Ob 3. uri 07 m jutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (direktni voz I. in II. razr.), Inomost, Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 09 m jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 13 m dopolne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejce, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 30 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selztal, Benetke, Milan, Florenco, Inomost, Franzensfeste, Pontabel, Benetke, Milano, Florenco, Rima. — Ob 8. uri 46 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Solnograda in Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyra, Lince, Budejce, Plzina, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prago, Lipskega. — Ob 13. uri 37 m ponoči osebni vlak s Trbiža od 3. junija do 9. septembra samo ob nedeljah in praznikih. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Ob 8. uri 44 m jutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže - Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — **Ganča iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m pop. ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. jutraj, ob 10. uri 59 m dopolne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Slavno občinstvo!

Podpisani se priporočam preč. duhovščini za vsa umetna in stavbena cerkvena dela iz kamena, in slavnemu p. n. občinstvu za gradnjo

kompletnih rakev (grobnic)

na novem pokopališču. Izdelujem rakvene plošče in okvire za železno ograjo le iz najboljšega trdega, za zimo trpežnega kraškega, repentaborskega in dalmatinskega marmorja, ne pa iz nabrežinskega, ki ga vpeljavajo in ki za zimo ni stanovit. Vse izdelujem solidno in za zimo trpežno po najnižjih cenah.

Imam veliko zalogo prav umetno izdelanih nagrobnih spomenikov iz švedskega črnega granita in belega laškega carrarskega marmorja ter iz trdega kraškega kamena in jih prodajam po jako nizkih cenah.

V zalogi imam tudi nagrobne okvire lastne iznajdbe, ki jih izdelujem že 13 let in za katere le jaz lahko dam garancijo in ki se ne dobivajo nič več pri grobokopu, nego samo pri meni.

Z odličnim spoštovanjem

Ignacij Čamernik

kamnoseški mojster in sodni izvedenec

Komenskega ulice št. 26 v Ljubljani.

Ljubljana
Rimska cesta 2

Časopisni biro

Ljubljana
Rimska cesta 2

sprejema naročila za vse tuzemske in inozemske časopise.

Najhitrejša in najtočnejša dostava na dom (tako po prihodu vlakov) tudi ob nedeljah in praznikih.

Krojaški pomočnik

se sprejme v Ljubljani takoj v trajno delo. Istotam se sprejme tudi

učenec.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“.

2189—1

Sprejema savarovanja človeškega življenja po najrazumnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga savarovalnica. Zlasti je ugodno savarovanje na doživljanje in smrt s smenjajočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fond: 34,788.637-75 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 87,176.383-75 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

s vseslovesni slovensko. narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gosposkih ulicah št. 12.

Zavaruje poslopja in premočnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škodo enjuje takoj in najkulantnejše. Uživa najboljši sloves, koder poslaže

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.